

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/183/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203854
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7620203854.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu: E. I., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XXX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozefa Jaroščáka ml., advokáta so sídlom Bardejov, Radničné námestie 33, proti žalovaným: 1./ B. C., nar. XX. X. XXXX, bytom U. C., t. č. bytom C. XXX, 2./ M. M., nar. X. X. XXXX, bytom M. E., t. č. bytom C. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 7C/43/2020-25 z 28.8.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (I.) a rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania (II.).

2. Rozhodol tak o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej tiež len „NO“), ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade vypratať nehnuteľnosť - rodinný dom súp. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX v kat. území P. a zdržať sa vstupu do rodinného domu a na pozemok zapísaný na LV č. XXX v kat. území P.. Potrebnosť neodkladnej úpravy pomerov strán žalobca odôvodnil poukazom na to, že je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu č. XXX postaveného na parcele č. XXX/X zapísaného na LV č. XXXX v k.ú. P. v spoluvlastníckom podiele 53/120 k celku a podielovým vlastníkom pozemku, na ktorom je dom postavený, zapísanom na LV č. XXX v k.ú. P. v podieloch 293/672 a 420/6720, ktoré nehnuteľnosti (dom a pozemok) sa nachádzajú v jeho priamom susedstve, že žalovaní v 1. a 2. rade neoprávnene na pozemok vstupujú a v dome prespávajú aj napriek tomu, že nemajú k užívaniu týchto nehnuteľností žiaden právny titul, nárok, či povolenie, slovnými útokmi, ako aj fyzicky žalobcovi znemožňujú vstup do domu a na pozemok a bránia mu vo výkone jeho vlastníckeho a užívacieho práva, žalovaný 1/ sa voči nemu správal agresívne, dôkazom čoho je žalobcom podané trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona, o ktorom je vedené vyšetrovacie konanie, pričom na dôkaz žalobca navrhol vyžiadať spis Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: ORP-468/KR-SN-2020. Žalobca argumentoval ďalej tým, že dom má zlú statiku, poškodenú strechu a môže kedykoľvek spadnúť a žalovaní v ňom napriek tomu prespávajú, že donedávna „bol jediným podielovým spoluvlastníkom domu, voči ktorému neboli vedené exekučné konania a voči ďalšiemu spoluvlastníkovi M. C. boli len nedávno z dôvodu účinnosti zákona o zastavení starých exekúcií, zastavené dve exekúcie zaťažujúce dom exekučným záložným právom, tento spoluvlastník sa o dom nezaujíma a nie je dohľadateľný, posledná spoluvlastníčka V. M. je aj naďalej povinnou z viacerých exekúcií, ktoré zaťažujú dom exekučným záložným právom, avšak sa o dom nezaujíma a taktiež je

nekontaktná. Tieto okolnosti navrhovateľ uvádza za účelom preukázania skutočnosti, že je jediným spoluvlastníkom domu, ktorý reálne prejavuje záujem o svoje vlastníctvo“.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1 a § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 123, § 124 a § 415 Občianskeho zákonníka a po posúdení skutkových a právnych dôvodov návrhu, vychádzajúc z jeho obsahu a z listinných dokladov predložených žalobcom dospel k záveru, že žalobca neosvedčil naliehavosť situácie, ktorá by si vyžadovala okamžitú, aj keď len dočasnú úpravu pomerov strán nariadením navrhovaného NO. Súd skonštatoval, že NO je zabezpečovacím prostriedkom, ktorým sa upravujú pomery účastníkov, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad, pričom pri nariaďovaní NO prevláda požiadavka rýchlosti a z tohto dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré treba zistiť pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale pre vydanie NO musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti); pri ich zisťovaní nemusí sa dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní, ale postačuje, ak osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 171/2010). Účelom neodkladného opatrenia je rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 3/2010). Pri nariaďovaní NO sa musí vziať zreteľ na fakticitu javu, proporionalitu následku a príčiny jeho vzniku a je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv účastníkov konania (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV.ÚS89/02 zo dňa 18.6.2002). Zo skutkového hľadiska je nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie NO taký stupeň presvedčivosti osvedčenia skutkových okolností v ňom tvrdených, pri ktorom je dôvodný predbežný skutkový záver, že tvrdené skutkové okolnosti sú pravdivé. Predpokladom úspešnosti návrhu z právneho hľadiska je to, že z tvrdených a primerane osvedčených skutkových okolností možno vyvodiť predbežný právny záver o pravdepodobnom úspešnom uplatnení alebo bránení práva toho, kto vydanie NO žiada. Znamená to teda, že súd sa musí pri rešpektovaní účelu a hraníc predbežnosti zaoberať aj otázkou práv a povinností, ktoré tvoria obsah právneho vzťahu účastníkov, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa výpisu z LV č. XXXX k.ú. P. žalobca nie je väčšinovým spoluvlastníkom rodinného domu súp. č. XXX postavenom na parc. XXX/X (jeho spoluvlastnícky podiel je 53/120) a z návrhu mu vyplynulo, že dom obýva B. C., pričom však žalobca v návrhu neozrejmil, v akom príbuzenskom vzťahu je menovaný k spoluvlastníkovi domu M. C. ani v akom vzťahu sú žalovaní k ďalším spoluvlastníkom domu nimi obývaného (k M. C. a V. M., rod. M., ktorá vlastní spoluvlastnícky podiel 21/40 - in) a aký je medzi nimi zmluvný (či už písomný alebo ústny) vzťah, teda nie je zrejme, akým titulom žalovaní predmetný rodinný dom obývajú. Súdu prvej inštancie dôvodil, že „nie je možné návrhu vyhovieť bez toho, aby boli porušené prípadné užívacie alebo nájomné práva žalovaných“. Poukázal na to, že tvrdenie žalobcu o tom, že spoluvlastník M. C. je nedohľadateľný, je v rozpore s predloženým listom z Centrálného registra obyvateľov, podľa ktorého M. C., G. XX.XX.XXXX má evidovaný trvalý pobyt na adrese: K. XX, C., pričom ani tvrdenie žalobcu o nekontaktnosti V. M. v návrhu nie je žiadnym spôsobom podložené. Čo sa týka nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, ktorej žalobca je spoluvlastníkom v podiele 713/6720, táto nehnuteľnosť má množstvo ďalších spoluvlastníkov, ktorých stanoviská v návrhu nie sú žiadnym spôsobom spomínané, pričom fotodokumentácia nehnuteľnosti predložená žalobcom bez akéhokoľvek vysvetlenia a označenia nedokumentuje, akým spôsobom žalovaní predmetnú nehnuteľnosť užívajú, z týchto dôkazov nie je možné zistiť, o akú stavbu sa jedná, či je totožná s domom, v ktorom bývajú žalovaní a podobne. V tejto súvislosti súd skonštatoval, že pre účely návrhu by bola užitočnejšia fotodokumentácia preukazujúca fyzickú prítomnosť žalovaných v spomínanej nehnuteľnosti, videozáznamy a podobne. Z obsahu spisu Okresného úradu v Spišskej Novej Vsi, odboru všeobecnej vnútornej správy sp. zn. ČVS: ORP-468/KR-SN-2020 súd mal preukázané, že rozhodnutím zo dňa 31.7.2020 bol M. M., bytom E., prechodne bytom C. Č. XXX, podľa ust. § 52, § 55 zákona o priestupkoch a § 46 zákona o správnom konaní uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 2.6.2020 na dvore rodinného domu č. XXX v Obci C. sa hrubo správal voči E. I., bytom C. č. XXX, a to tak, že mu vulgárne vynadal, vyhrážal sa mu ujmu na zdraví a kričal, že ho zabije s tým, že za spáchaný priestupok bolo M. M. uložené pokarhanie podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Súd zistil, že predmetné rozhodnutie bolo M. M.

doručované na adresu C. č.d. XXX, táto adresa je v rozpore s označením domu v návrhu NO - č. XXX v C. (podľa výpisu z LV č. XXXX ide o súpisné číslo domu) a aj uvedená nezrovnalosť založila pochybnosti súdu prvej inštancie o dôvodnosti NO. Zároveň z cit. rozhodnutia súdu nevyplývalo, že žalovaný 1/ sa dopustil konania ohrozujúceho žalobcu na živote a zdraví, keď voči nemu priestupkové konanie vedené nebolo a žalobca neprodukoval žiaden relevantný dôkaz preukazujúci nebezpečné chovanie žalovaného 1/ k jeho osobe, ktoré by odôvodňovalo vydanie okamžitého a neodkladného riešenia spornej veci. Podľa posúdenia súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal a ani neosvedčil naliehavosť situácie, ktorá si vyžaduje okamžitú úpravu pomerov ani vo vzťahu k žalovanému 2/, nakoľko jeho vulgárne správanie bolo riešené v priestupkovom konaní. Navyše z obsahu návrhu nie je možné zistiť, akým titulom sa žalovaní v predmetnej nehnuteľnosti nachádzajú a podľa názoru súdu rozhodnutím o vypratání by títo zrejme prišli o svoje prechodné obydlie, keďže podľa obsahu návrhu trvalý pobyt žalovaného 1/ je neznámy a trvalý pobyt žalovaného 2/ je M. E.. Podľa posúdenia súdu prvej inštancie žalobca sa vyriešenia sporu môže domáhať žalobou podanou v občianskoprávnom konaní, o jeho nároku bude možné rozhodnúť len po vykonanom dokazovaní v konaní vo veci samej a zo všetkých uvedených dôvodov návrh na nariadenie NO v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní, náhradu trov konania nepriznal.

5. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, lebo mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyšiel z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písmen d), f) a h) CSP. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že o predmetnom nároku je možné rozhodnúť a spor vyriešiť len po vykonanom dokazovaní v občianskoprávnom konaní na základe podanej žaloby. V tejto súvislosti žalobca poukázal na štatistiku o priemernej dĺžke občianskoprávneho konania v Slovenskej republike uvedenú na stránke: www.justice.gov.sk, z ktorej vyplýva, že priemerná doba súdneho konania v roku 2017 bola 20,8 mesiaca a dobu takmer dvoch rokov, počas ktorej by mal byť permanentne ohrozený život a zdravie žalovaných, ako aj jeho život, pokladal za neakceptovateľnú. V tejto súvislosti poukázal na to, že stena domu tvorí hranicu medzi pozemkami a dom sa zosunie aj na jeho pozemok, kde spôsobí majetkové škody, ako aj prípadné škody na zdraví. Mal za to, že Civilný sporový poriadok mu poskytuje účinný prostriedok vhodný aj na prejednávany prípad, kedy je bežné konanie príliš pomalé a míňa sa svojmu účinku. Citoval ustanovenia § 325 ods. 1 a § 330 ods. 2 CSP a trval na tom, že úpravu vzťahov sporových strán je možné definitívne docieľiť aj nariadením NO a že v návrhu osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán a zároveň povaha veci pripúšťala, aby súd nariadil NO bez časového obmedzenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Poukázal na to, že k návrhu na nariadenie NO pripojil ako dôkaz fotografie ruiny domu, v ktorom neoprávnene prespávajú žalovaní i fotografie zanedbaného pozemku, na ktorom predmetný dom zatiaľ stojí, ktoré preukazovali skutočnosti uvedené v návrhu o tom, že zo stien domu vypadávajú tehly, v stene múru je vertikálna trhlinka a strecha je v dezolátnom stave. Mal za to, že v návrhu preukázal ohrozenie života a zdravia žalovaných, ako aj iných osôb a vytkol súdu, že sa touto otázkou dostatočne nezaoberal, resp. vôbec, ale v odôvodnení uznesenia sa vysporiadaval s nesprávnou otázkou, či žalovaní majú alebo nemajú súhlas od niektorého zo spoluvlastníkov domu k tomu, aby v ňom prespávali. Žalobca považoval za irelevantné, či majú žalovaní súhlas, aby v dome prespávali, ak je tento dom v havarijnom stave a hrozí, že na žalovaných spadne. Otázka údajnej ujmy na právach žalovaných v otázke ubytovania podľa žalobcu totiž nemôže prevyšovať „povinnosť súdu chrániť životy a zdravie obyvateľov“. S poukazom na ust. § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka tvrdil, že on je jediným spoluvlastníkom ruiny domu, ktorý si plní svoje zákonné povinnosti, pričom ostatní spoluvlastníci sa o predmetný dom nestarajú, a preto podal návrh na nariadenie NO. Podaním návrhu na nariadenie NO konal v zmysle svojich zákonných povinností a jeho cieľom je bezodkladne zabezpečiť ochranu života a zdravia tak žalovaných, ako aj iných osôb pred nebezpečenstvom, ktoré rozpadajúci sa dom predstavuje. Podotkol, že ak sa predmetný dom zvalí na jeho pozemok, padajúce tehly môžu spôsobiť škodu i na jeho majetku. Súd prvej inštancie však plnenie zákonných povinností smerujúcich k ochrane života, zdravia a majetku vyhodnotil nesprávne a zaujímal sa o ne/existenciu súhlasu s prespávaním v ruine domu, čím nevedome vystavil strany sporu (ako aj prípadne tretie osoby nachádzajúce sa počas eventuálneho zosuvu domu v jeho blízkosti) riziku ublíženia na zdraví, alebo dokonca na živote. Vytkol súdu prvej inštancie, že i keď mal objektívne možnosť v lehote 30 dní vykonať dokazovanie a napr. obhliadkou na mieste zistiť stav predmetného domu, príp. zabezpečiť znalecký posudok zodpovedajúci otázku statiky daného domu, takto nepostupoval a potrebné dokazovanie nevykonával a aj z tohto dôvodu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

Podľa žalobcu ochrana života a zdravia žalovaných v tejto situácii nemôže byť poskytnutá až po skončení občianskoprávneho konania a je nevyhnutné ju poskytnúť čo najskôr, nakoľko riziko ujmy na zdraví je aktuálne a nie je priestor na zdĺhavé súdne konanie, kde bude prvé pojednávanie vytyčené (s vysokou pravdepodobnosťou) až v r. 2021. Podstatou prejednávanej veci nie je, či žalovaní majú súhlas (písomný či ústny) od niektorého spoluvlastníka s prespávaním v dome, ale to, že škoda (najmä na zdraví) je hroziaca a je len otázkou času, kedy nastane. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za nedostatočné, vnútorne rozporné a nepreskúmateľné a poukázal v tejto súvislosti na závery formulované v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 98/2017 z 31.1.2019. Tvrdil, že postupom súdu prvej inštancie bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, pričom zamietnutím návrhu súd odsúhlasil ďalšie trvanie nelegálneho pobytu žalovaných v ruine daného domu, čím de facto ohrozuje na živote práve žalovaných a vystavuje žalobcu ako podielového spoluvlastníka domu, ktorý si plní zákonné povinnosti a má záujem sa starať o svoje vlastníctvo (žalovaní mu v tom bránia tým, že mu znemožňujú vstup na pozemok a do domu), nebezpečenstvu trestného stíhania, ak eventuálne dôjde ku škode na živote či zdraví žalovaných. Súd ho pritom zaťažil povinnosťou, ktorej splnenie nie je spravodlivo možné od neho vyžadovať, a síce vylúčiť existenciu právneho titulu užívania domu žalovanými. V tejto súvislosti poukázal na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje. Uviedol, že ak by existoval akýkoľvek právny titul oprávňujúci žalovaných užívať nehnuteľnosti bez súhlasu podielového spoluvlastníka, tak tieto skutočnosti by boli v spise sp. zn. ČVS: ORP-468/KR-SN-2020 obsiahnuté, v ktorom sa však nenachádza dôkaz, ktorý by potvrdzoval (preukazoval) právo žalovaných predmetné nehnuteľnosti užívať. Tvrdil, že objektívne nemá možnosť preukázať ani otázku, či medzi nekontaktným spoluvlastníkom domu M. C. a žalovaným 1/ je príbuzenský vzťah a súd ako orgán verejnej moci mal možnosť vykonať dopyt na príslušné orgány za účelom ozrejmenia tejto skutočnosti. Podľa názoru žalobcu ak by aj uvedené osoby boli v priamom príbuzenskom rade, táto okolnosť nezakladá právo žalovaného 1/ prespávať v predmetnom dome, pričom akýkoľvek právny úkon, z ktorého by plynulo oprávnenie žalovaných užívať predmetné nehnuteľnosti musí mať písomnú formu, inak je neplatný a žiaden takýto dokument nebol žalobcovi predložený. Tvrdil, že zamietnutím návrhu na nariadenie NO mu súd prvej inštancie odňal zákonnú - rýchlu možnosť vyriešenia trvajúceho ohrozenia života a zdravia žalovaných i jeho majetku, že v prípade vzniku škody na živote a zdraví žalovaných bude niesť zodpovednosť z titulu vlastníctva predmetného domu a situácia je o to absurdnejšia, že žalovaní mu bránia užívať predmetné nehnuteľnosti svojim správaním, ako aj vyhrážkami, ktoré sú predmetom trestného konania. Záverom zdôraznil, že aj podielový spoluvlastník má právo užívať vec, ktorej je vlastníkom, pričom okolnosť, že dom a pozemok má aj iných spoluvlastníkov, ho nijako neobmedzuje vo výkone vlastníckeho práva. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo uznesenie zmenil a nariadil navrhované neodkladné opatrenie.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) bez nariadenia pojednávania prejednal odvolanie podané žalobcom, preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami alebo niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia (od 1.7.2016 ide o nový inštitút v civilnom procesnom práve), je toto prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi vyžadujúce bezodkladnú úpravu, b) neprímeraným spôsobom sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami (strana sporu nebude obmedzená spôsobom neprímeraným povahy veci) a c) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Neodkladné opatrenie je zabezpečovacím prostriedkom, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pretože pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom NO a musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu. Pritom miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom NO je totiž rýchle a pružné riešenie situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu.

12. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a predložených listinných dôkazov a preskúmaním skutkových a právnych dôvodov návrhu na nariadenie NO zistil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní dôsledne vychádzal z cit. zákonných ustanovení a vyššie uvedených zásad ustálených v právnej praxi a dospel k správneému záveru o nesplnení zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného NO v zmysle ust. § 325 ods. 1, 2 CSP, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Z obsahu návrhu žalobcu a predložených listinných dôkazov nie sú bez akýchkoľvek pochybností osvedčené skutočnosti umožňujúce záver, že navrhovaná úprava pomerov strán uložením povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade vypratať rodinný dom súp. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX v kat. území P. a zdržať sa vstupu do rodinného domu, ako aj na pozemok zapísaný na LV č. XXX v kat. území P., je naliehavá, odôvodnená a potrebná za účelom zamedzenia vzniku či rozširovania škody alebo inej ujmy na právach žalobcu. Aj podľa posúdenia odvolacieho súdu v danej veci nie je splnená podmienka potrebnosti a naliehavosti navrhovanej úpravy pomerov sporových strán daná nebezpečenstvom bezprostredne hroziacej škody alebo inej ujmy na právach žalobcu. Žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil reálnu a bezprostrednú hrozbu takého konania žalovaných, v dôsledku ktorého by mu hrozila alebo vznikala ujma (škoda) na majetku, zdraví alebo na jeho právach, preto súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ návrh na nariadenie NO ako nedôvodný zamietol. Napadnuté uznesenie je riadne odôvodnené, súd v rozhodnutí náležite posúdil a správne vyhodnotil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vysvetlil dôvody a svoju úvahu, na podklade ktorej dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu a nesplnení podmienok pre nariadenie NO, a preto uznesenie spĺňa zákonné náležitosti podľa ust. § 236 v spojení s § 220 CSP a nie je nepreskúmateľné, pričom správne súd poukázal na to, že sporný nárok je potrebné uplatniť žalobou vo veci samej a žalobcom navrhované okamžité riešenie sporu v danej veci vydaním neodkladného opatrenia nie je odôvodnené a potrebné.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého uznesenia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

14. Ani v podanom odvolaní žalobca neuviedol skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť preskúmaného uznesenia a odôvodnili nariadenie navrhovaného NO. Odvolací súd nespochybňuje oprávnenie žalobcu ako podielového spoluvlastníka podieľať sa na právach a povinnostiach vyplývajúcich z podielového spoluvlastníctva vrátane práva spoločné nehnuteľnosti užívať v miere zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach, pričom žalobcovi nemožno odoprieť ani potrebnú ochranu jeho (spolu)vlastníckeho práva v prípade jeho porušenia či ohrozenia jeho práv a oprávnených záujmov konaním ostatných spoluvlastníkov či zásahmi zo strany tretích osôb. Právo na ochranu môže uplatniť ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov, a to bez zreteľa na výšku spoluvlastníckeho podielu, avšak len v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckemu podielu. Spoluvlastníctvo je výrazom vlastníckeho vzťahu k spoločnej veci s tým, že spoluvlastník môže so svojim podielom nakladať len s ohľadom na záujmy ostatných spoluvlastníkov. Podľa záverov aplikačnej praxe aj jeden z viacerých spoluvlastníkov sa môže domáhať ochrany spoluvlastníckeho práva negatívnou alebo vindikačnou žalobou voči tomu, kto ju neoprávnené zadržíava. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 80/2002 (publikovaného v časopise Zo súdnej praxe pod č. 18/2003) každý zo spoluvlastníkov je oprávnený podať žalobu podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka a domáhať sa voči tretej osobe vypratania celej nehnuteľnosti. Odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu poukazuje na ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého o hospodárení so spoločnou

vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov a pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd. V danej veci aj napriek nejasným a neúplným skutkovým tvrdeniam v návrhu žalobcu možno usudzovať, že vzniknutý spor medzi stranami má pôvod vo vzájomnom vnútornom vzťahu žalobcu a ostatných podielových spoluvlastníkov spoločných nehnuteľností a ich odlišných predstavách o spôsobe ich užívania a hospodárenia s nimi. V tomto kontexte nemožno prehliadať, že žalobca je (iba) menšinovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností (domu i pozemku, na ktorom je stavba postavená), ktorému nepatrí právo samostatne rozhodovať o spôsobe užívania spoločných nehnuteľností a hospodárenia s nimi, bez dohody uzatvorenej s ostatnými spoluvlastníkmi a v prípade nesúhlasu žalobcu s užívaním spoločnej nehnuteľnosti žalovanými, je rozhodujúce stanovisko väčšiny spoluvlastníkov, príp. ak sa nedosiahne väčšina, na návrh niektorého zo spoluvlastníkov môže o spore rozhodnúť súd. Aj podľa posúdenia odvolacieho súdu žalobca v konaní hodnoverne neosvedčil, že žalovaní sa v rodinnom dome prechodne zdržiavajú bez súhlasu ostatných spoluvlastníkov, príp. rozhodnutia väčšinovej spoluvlastníčky V. M. a že predmetné nehnuteľnosti neoprávnene užívajú bez existencie právneho titulu, rovnako neosvedčil (v návrhu ani netvrdil), či bola medzi spoluvlastníkmi uzatvorená dohoda o hospodárení so spoločnými nehnuteľnosťami (týkajúca sa ich prenájmu, užívania tretími osobami, bežného hospodárenia, opráv a údržby), príp. prijaté rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka o užívaní spoločnej nehnuteľnosti a s akým obsahom a pod. Preukázanie týchto sporných skutočností si vyžaduje vykonanie riadneho dokazovania, ktoré zjavne presahuje rámec tohto konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Usporiadanie pomerov medzi stranami sporu aj podľa názoru odvolacieho súdu je možné dosiahnuť v súdnom konaní vo veci samej, a to podaním žaloby o úpravu spôsobu užívania spoločných nehnuteľností a hospodárenia s nimi, príp. o vypratanie nehnuteľností, v ktorom bude o.i. prejudiciálne riešená tiež otázka práva žalovaných na bývanie v rodinnom dome a je preto potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že ochrana práv žalobcu si nevyžaduje okamžitý a naliehavý zásah súdu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Existencia nevyriešeného sporu medzi stranami, príp. medzi spoluvlastníkmi o užívacie právo k nehnuteľnostiam a hospodárenie s nimi nad akúkoľvek pochybnosť odôvodňuje potrebnosť (právny záujem) súdnej ochrany; túto však nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov, ako sa mylne domnieva žalobca a v tomto kontexte v návrhu i v podanom odvolaní argumentuje tvrdeniami o zanedbávaní starostlivosti o stavbu domu zo strany ostatných spoluvlastníkov, o hroziacej škode na zdraví žalovaných, ako aj potrebou ochrany života a zdravia žalovaných a tretích osôb pred nebezpečenstvom, ktoré predstavujú ruiny rozpadajúceho sa domu, bez osvedčenia relevantných skutočností umožňujúcich prijať záver, že navrhovaná úprava pomerov neznesie odklad preto, že bez nej by žalobca utrpel škodu alebo ujmu na svojich právach alebo zachovanie existujúceho stavu by viedlo k rozširovaniu škody či inej ujmy na jeho právach alebo k zhoršeniu jeho právnej pozície do tej miery, že by sa mu už neoplatilo uchádzať o konečnú súdnu ochranu (porov. J. Mazák: Zabezpečovacie prostriedky v civilnom procese, IURA EDITION, spol. s r.o., 1997, s. 87).

15. Neobstojí ani argumentácia žalobcu neprimeranou dĺžkou trvania súdnych konaní vo veci samej, ktorá je iba všeobecná a nezohľadňuje individuálne okolnosti konkrétneho prípadu, pričom táto skutočnosť ani nepredstavuje relevantný dôvod na nariadenie NO a vo vzťahu k nároku, ktorý má byť uplatnený žalobou vo veci samej, nemá žiadny právny význam.

16. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil potrebnosť neodkladného opatrenia ako jedného zo základných procesných predpokladov pre jeho nariadenie, odvolanie žalobcu z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov posúdil ako neopodstatnené, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia odvolací súd nepriznal, pretože neúspešný žalobca nemá právo na ich náhradu a procesne úspešným žalovaným v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.